

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΛΙΩΝΕΣ ΠΛΑΤ· ΣΤΟ ΛΑΟ

Α' ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- 1) 'Ανεξαρτησία και άκεραιότητα.
- 2) 'Ολοκλήρωση τής εθνικής ενότητας και τή άσφάλεια.
- 3) 'Η φιλοπατρία.
- 4) 'Η συνεργασία με τούς γειτονικούς λαούς.

Β' ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- 1) 'Εσωτερική λευτεριά. Λαϊκή κυριαρχία. 'Η μορφή και ο χαρακτήρας τής έσωτερικής απολύτρωσης.
- 2) Τό πολιτειακό.
- 3) 'Η λαϊκή δημοκρατία.
- 4) 'Η αυτοδιοίκηση.
- 5) 'Εθνικός στρατός — εθνική άσφάλεια.

Γ' ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

('Ο άγώνας για τήν επιβίωση του λαού)

- 1) Τό πρόβλημα τής παραγωγής (άναρχία).
 - α) Τό άγροτικό πρόβλημα. Τό γαιοβελτιωτικό. Τό πρόβλημα του άγρ. κλήρου (άπαλλοτριώση)
Τό ύδρονομικό.
Τό καλλιεργητικό.
Τό κτηνοτροφικό.
Τό δασικό.
 - β) Τό βιομηχανικό πρόβλημα
Κινητήρια δύναμη
Προσαρμοσμένη βιώσιμη βιομηχανία α) βαρεία· β) έλαφριά. — 'Αγροτική βιομηχανία,
άστική βιομηχανία.
 - γ) Τό βιοτεχνικό πρόβλημα.
 - δ) Τό πιστωτικό πρόβλημα.
 - ε) Τό συνεταιριστικό πρόβλημα. Συνεταιρισμοί παραγωγής.
- 2) Τό πρόβλημα τής άνταλλαγής των άγαθών.
 - α) 'Εμπόριο έσωτερικό.
 - β) Συνεταιρισμοί άνταλλαγής άγαθών.
 - γ) Μεταφορές. - στεριανές - θαλασσινές.
 - δ) 'Εμπόριο έξωτερικό.
 - ε) Μεγάλη ναυτιλία.
- 3) Τό δημοσιονομικό πρόβλημα.
Φορολογία : α) άμεση· β) έκτακτη· γ) έμμεση· δ) κληρονομιάς.
Χρέη

Δαπάνες. Συντήρηση
 Παραγωγικές δαπάνες
 Δημόσια έργα.

Δ' ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- 1) Κοινωνικές τάξεις. Άστοι, μικροαστοί, Άτομο και κοινωνία. Έργατες, αγρότες, υπάλληλοι, διανοούμενοι. Βελτίωση των όρων της ζωής τους.
- 2) Τό δικαιονομικό πρόβλημα
 αστικός κώδικας
 ποινικός κώδικας
 σιφρονιστικό σύστημα
- 3) Τό οικογενειακό πρόβλημα
 α) γυναίκα β) παιδί γ) νεολαία.
- 4) Ή κοινωνική πρόνοια.
 Άσφαλσεις. Ύγεια (πρόληψη, θεραπεία). Άνάπηροι, θύματα κλπ.

Ε' ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- 1) Γλώσσα.
- 2) Παιδεία.
- 3) Ήπιστήμη.
- 4) Τέχνη.
- 5) Θρησκεία.

Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΠΛΑΪ ΣΤΟ ΛΑΟ

Στις 18 του Νοέμβρη του 1943 έκλεισαν εικοσιπέντε χρόνια από τη μέρα, που ιδρύθηκε το Κομμουνιστικό κόμμα της Ελλάδας. Μέσα στο τέταρτο αυτό ενός αιώνα ο ελληνικός λαός πέρασε τα πιο κρίσιμα χρόνια της νεότερης ιστορίας του μετά την Έπανάσταση του 1821. Ήτανε τότε που ιδρύθηκε το κόμμα, μπλεγμένος ο λαός στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, πέρασε τη μιζρασιατική έκστρατεία και την καταστροφή του 1922, πέρασε στρατιωτικά κινήματα, διχτατορίες, την περίοδο της αστικής ψευδοδημοκρατίας, νέα κινήματα, πραξικοπηματική παλινόρθωση της βασιλείας, την αίσχρη βασιλομεταξική διχτατορία της 4ης Αυγούστου, την επιδρομή του Ιταλικού φασισμού και βρίσκεται τώρα, δύομιση χρόνια, κάτω από τη φριχτή κατάχτηση και τυραννία του Ιμπεριαλιστικού ναζι-φασισμού. Σ' όλες αυτές τις περιπέτειες με τα επακόλουθά τους, την προσφυγιά εκατομμυρίων ξεριζωμένων ελλήνων, την εξαθλίωση, τις οικονομικές κρίσεις, τη σπατάλη και την καταστροφή των αγαθών του, την αδιάκοπη αίμορραγία του, το ΚΚΕ στάθηκε πάντα πιστά στο πλάϊ του ελληνικού λαού, πρώτο στον αγώνα και πρώτο στις θυσίες για την απολύτρωσή του από τα δεινά.

Από την πρώτη στιγμή που ιδρύθηκε και προπάντων από την ημέρα που προσχώρησε στην τρίτη Διεθνή και μπήκε κάτω από τη φωτεινή καθοδήγηση της μαρξιστικής λενινιστικής θεωρίας, βρέθηκε πάντα επικεφαλής των οικονομικών και πολιτικών διεκδικήσεων του εργαζόμενου λαού, προσπάθησε να φωτίσει και να συνειδητοποιήσει τις μάζες για τα πραγματικά τους συμφέροντα, να τις αποσπάσει από τα παραπλανητικά συνθήματα και από τις προλήψεις, που αδιάκοπα καλλιεργούσε η πλουτοκρατική ολιγαρχία για να τις κρατάει αποκοιμισμένες και παραστρατημένες κάτω από την πιο άσυνείδητη εκμετάλλευσή της, μίλησε πάντα στον εργαζόμενο λαό με τη φωνή της αλήθειας, διακήρυξε τίμια και ειλικρινά τους σκοπούς του και δε φοβήθηκε ποτέ κανένα διωγμό, δε δίστασε μπροστά σε καμμιά θυσία. Από τις πρώτες μέρες της ζωής του κόμματος οι φυλακές και οι εξορίες άρχισαν να γεμίζουν από τα καλύτερα στελέχη του. Η εκμεταλλευτική πλουτοκρατική ολιγαρχία, που κυβερνούσε τον τόπο, τότε με τη μιά, τότε με την άλλη πολιτική φατρία ή με στρατοκράτες και κινηματίες διχτάτορες, μεταχειρίστηκε όλα τα άτιμα μέσα της συκοφαντίας, της πλαστογραφίας, της δωροδοκίας και της διαφθοράς των εργαζομένων και της ώμης βίας για να

κλείνει τὸ στόμα τοῦ ΚΚΕ καὶ νὰ σπάσει τὶς μαχητικὲς τοῦ δυνάμεις. Μέσα στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς τὸ ΚΚΕ ἀντρώθηκε, ὠρίμασε καὶ ἀτσαλώθηκε Πέρασε τὶς παιδικὲς τοῦ ἀρρώστειες καὶ κρίσεις τοῦ μὲ τὴ βοήθεια τῆς σωστῆς θεωρίας καὶ καθοδήγησης, πού ἐπήγαζε ἀπὸ τὴν τρίτη Διεθνή καὶ ἀπὸ τὸ μεγάλο μπολσεβίκικο κόμμα τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν. Φωτισμένο ἀπὸ τὴν πείρα τοῦ καὶ ἀπὸ τὴ μελέτῃ τῶν ὄρων τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς, μὲ σκέψη δημιουργικὴ τῆς ἡγεσίης τοῦ καὶ προπάντων τοῦ ἀξίου ἀρχηγοῦ τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, ἔθεσε ἀπὸ τὰ 1934 μὲ τὶς ἀποφάσεις τῆς ἑκτῆς ὀλομέλειας τῆς κεντρικῆς τοῦ ἐπιτροπῆς τ' ἀκλόνητα θεμέλια μιᾶς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς, πού ὁ σκοπὸς τῆς εἶνε νὰ ὀδηγήσει τὸν ἐλληνικὸ λαό, σύμφωνα μὲ τ' ἀντικειμενικὰ δεδομένα τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος, στὴν ὀριστικὴ τοῦ ἀπολύτρωση ἀπὸ κάθε λογῆς σκλαβιά καὶ ἐξάρτητη.

Τὴ βασιλομεταξικὴ τεταρτοαυγουστιανὴ διχτατορία, πού καταταυράνησε τὸ λαό καὶ τὸν ὀδήγητε τελικὰ στὴν καταστροφὴ μὲ τὴν προδοσία, μόνον τὸ ΚΚΕ καὶ τὴν προεῖδε καὶ ἀγωνίστηκε νὰ τὴ ματαιώσῃ καὶ τὴν ἐπολέμησε σ' ὅλη τὴ διάρκειά τῆς. Χιλιάδες ἀγωνιστὲς τοῦ σάπισαν χρόνια στὶς φυλακὰς καὶ στὶς ἐξορίες, ἐλιμοχτόνησαν, βασανίστηκαν, δολοφονήθηκαν ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Μανιαδάκη, θερίστηκαν ἀπὸ τὴ φυματίωση καὶ τέλος παραδόθηκαν κατὰ τὸν ἀτιμότερο τρόπο στοὺς ξένους κατακτητὲς, πού τουφεκίζουν τὸρα κατὰ ἑκατοντάδες κάθε φορὰ πού θέλουν νὰ τρομοκρατήσουν τὸ λαό. Καὶ ὅταν ἤρθε τέλος ἡ φριχτὴ τριπλὴ ὑποδούλωση τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς φασίστες, τοὺς γερμανοὺς καὶ τοὺς βουλγάρους, πρῶτον τὸ ΚΚΕ καὶ ἔδωσε τὸ σωστὸ χαρακτηρισμὸ στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα καὶ κάλεσε ὅλο τὸ λαό νὰ παλαίψῃ ἐνάντια στὴν ξένη σκλαβιὰ καὶ ὀργάνωσε τὴν πάλη τοῦ. Δυόμισι χρόνια τὸρα τὸ ΚΚΕ παλεύει στὴν πρώτη γραμμὴ ἀπὸ τὸ Ταίναρο ὡς τ' ἀλβανικὰ σύνορα καὶ τὴ Φλώρινα καὶ ἀπὸ τὰ Γιάννενα ὡς τὸν Ἑβρο ποταμό, μὲ τ' ὄπλο στὸ χέρι στὰ βουνά, μὲ τοὺς μαζικοὺς ἀγῶνες στὶς πολιτεῖες, γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸ χύνει τὸ αἷμα τοῦ ποτάμι, τὴ στιγμὴ πού κάθε λογῆς ἐπικριτὲς τοῦ κοπροσκυλᾶνε στὰ καφενεῖα τῆς Ἀθήνας ἢ καὶ συνεργάζονται ἄμεσα καὶ ἔμμεσα μὲ τὸν κατακτητὴ.

Τὸ ΚΚΕ ὕψωσε πρῶτον τὴ σημαία τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἀνεξάρτητα ἀπὸ πολιτικὲς καὶ ἰδεολογικὲς διαφορὰς, τοῦ ἐνιαίου ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα. Στὴν πρόσκλησή τοῦ αὐτὴ δὲν ἀνταποκρίθηκαν παρὰ μόνον μερικὰ ἀριστερὰ κόμματα καὶ ὀργανώσεις, καὶ συγκρότησαν, ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1941, τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπον (ΕΑΜ). Τὰ παλιὰ κόμματα, αὐτὰ τὰ λεγόμενα «δημοκρατικά», καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀκόμη, πού τὸ ὑπέρτατο χρέος τοὺς θὰ ἦταν νὰ βρίσκονται στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγῶνα ἐνάντια στὸν κατακτητὴ, ἐπροτίμησαν τὴν ἡσυχία τοὺς καὶ τὴν κριτικὴ «ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς».

Ἄνταποκρίθηκε ὅμως κατὰ μᾶζες ὁ ἐλληνικὸς λαὸς στὴ μεγαλύτερη πλειονοψηφία του, ποὺ ἐπύκνωσε τὶς γραμμὲς τοῦ Εἰ.Α.Μ., ποὺ ἔστειλε τὰ καλύτερα παιδιά του νὰ γίνουν ἀντάρτες, συνεχίζοντας τὴν παράδοση τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων τῆς κλεφτουριάς καὶ τοῦ ἀρματολισμοῦ, νὰ δημιουργήσουν τὸν Ἐθνικὸ Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Στρατὸ (ΕΛΑΣ). Ἄνταποκρίθηκαν οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδας, ποὺ ἔτρεξαν κάτω ἀπὸ τὶς σημαῖες τῆς Ἐνιαίας Πανελλαδικῆς Ὀργάνωσης τῶν Νέων (ΕΠΟΝ). Ἄνταποκρίθηκε τὸ σύνολο τῆς ἐργατικῆς τάξης, ποὺ μπῆκε στὶς γραμμὲς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργατικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου (ΕΕΑΜ). Ἄνταποκρίθηκε τέλος ὅλος ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, ποὺ μὲ ὑπέρτατες θυσίες στέκεται μὲ ἀκλόνητο φρόνημα στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν λευτεριά.

Μὰ ὅσο περισσότερο ὁμόθυμα καὶ μαζικὰ παίρνει στὰ χέρια του ὁ λαὸς τὴν ὑπόθεση τῆς λευτεριάς του καὶ τῆς ὀριστικῆς του ἀπολύτρωσης ἀπὸ κάθε σκλαβιά καὶ ἐξάρτηση, τόσο περισσότερο λυσομανάει ἡ ἀντίδραση, ποὺ πηγάζει οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν ἐκμεταλλευτικὴ πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία, ποὺ κρῖτησαν ἑκατὸ καὶ πάνω χρόνια τὸν ἐλληνικὸ λαὸ κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν της. Καὶ σήμερα, πάνω στὰ εἰκοσιπέντε χρόνια τῆς ζωῆς του καὶ τῆς δράσης του, τὸ ΚΚΕ, πρωτοστατώντας στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ καὶ τὸν λαϊκοαπελευθερωτικὸν ἀγώνα, χτυπιέται ἀπὸ παντοῦ, μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς ὤμης βίας, μὲ φωτιὰ καὶ μὲ σίδηρο καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄτιμα μέσα τῆς πλαστογραφίας, τῆς συκοφαντίας, τῆς διαστροφῆς, τῆς προβοκάτσιας. Χτυπιέται ἀπὸ τὸ βάρβαρο κατακτητὴ. Χτυπιέται ἀπὸ τοὺς ἐθνοπροδότες ῥάλληδες καὶ ταβουλάρηδες. Χτυπιέται ἀπὸ τοὺς πράχτορες τοῦ Γλύξμπουργκ. Χτυπιέται ἀπὸ τὴν πλουτοκρατία καὶ ἀπὸ τοὺς ἐθνοκάπηλους τοῦ μεγαλοϊδεατισμοῦ. Χτυπιέται ἀπὸ τὰ σώματα καὶ τὰ τάγματα τῆς ἀσφάλειας, ὀπλισμένα μὲ ὅπλα γερμανικὰ στὴν ὑπηρεσία τῶν κατακτητῶν. Χτυπιέται μὲ κάθε λογῆς διαβολὲς καὶ ὑπουλες ἐνέργειες ἀπὸ τὰ λεγόμενα «δημοκρατικὰ κόμματα». Χτυπιέται ἀπὸ τὶς λεγόμενες «δημοκρατικὲς» ἢ καὶ «σοσιαλιστικὲς» δυ.αμικὲς ὀργανώσεις. Φυλακίζονται, δέρνονται, βασανίζονται, δολοφονοῦνται στὰ μπουντρούμια καὶ τὰ ὑπόγεια τῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας οἱ ὄπαδοί του χειρότερα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μανιαδάκη καὶ παραδίνονται ἀπὸ ἐλληνικά (;) χέρια στὰ ἐχτελεστικὰ ἀποσπάσματα τῶν κατακτητῶν. Καὶ συνάμα ἕνας βρωμερὸς ὄχετὸς ἀπὸ συκοφαντίες, ἀπὸ πλαστογραφίες, ἀπὸ δολοπλοκίες, ξεχύνεται ἐνάντια στὸ ΚΚΕ. Μὲ πλαστογραφίες, διαστροφές, ψευτιὲς καὶ μηχανορραφίες ρίχνουν τὴ λάσπη καὶ τὸ βοῦρκο ἐπάνω στὸ ΚΚΕ. «Συνεργάζονται μὲ τοὺς βουλγάρους, εἶνε βούλγαροι οἱ κομμουνιστὲς, χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τοὺς βουλγάρους, θέλουν νὰ πουλήσουν τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θράκη στοὺς βουλγάρους, ἔχουν βουλγάρους ἀρχηγούς, δὲ θέλουν προσαρτήσεις, εἶνε ἐχτροὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδας», φωνάζουν οἱ ἐθνοκάπηλοι στὸ λαό. «Εἶνε ἐχτροὶ τῆς θρησκείας, θὰ μετατρέψουν τὶς

ἐκκλησίες σὲ στάβλους», φωνάζουν στὸ λαὸ οἱ θεοκάπηλοι, ποὺ θέλουνε τὸ θεὸ προστάτη τῶν χρηματοκιβωτίων τους. «Θὰ διαλύσουν τὴν οἰκογένεια», φωνάζουνε στὸ λαὸ οἱ ἐκπορνευμένοι ὀργιαστές, ποὺ κυλιοῦνται στὶς γκαρσονιέρες καὶ ξενυχτᾶνε στὶς χαρτοπαιχτικὲς λέσχες. «Θὰ φέρουν τὴν ἀναρχία, θὰ λεηλατήσουνε τὰ μαγαζιά καὶ τὰ σπίτια σας», φωνάζουν στὸ λαὸ οἱ γκάγκστερς τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς μαύρης ἀγορᾶς, ποὺ ρούφηξαν ὅλο τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ.

Κάθε τους ἐπιχείρημα εἶνε ψευτιά, εἶνε συκοφαντία, εἶνε πλαστογραφία. Ἄτιμα ὅμως μέσα μεταχειρίζεται μόνο ὁποῖος ὑποστηρίζει ἄτιμους σκοπούς. Τὰ ὄπλα τους εἶνε μόνο ἄτιμα μέσα, γιατί σκοπὸς τους εἶνε ἡ ὑποδούλωση τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀπέναντι σ' αὐτὰ τὸ ΚΚΕ διαθέτει ἓνα ὄπλο ἀκατάμαχτο, τὴν ἀλήθεια. Καὶ τὸ μεταχειρίζεται παντοῦ καὶ πάντα, γιατί ἀγωνίζεται καὶ θυσιάζεται γιὰ ἓναν ὑπέρτατο τίμιο σκοπὸ, τὴν ἀπολύτρωση τοῦ λαοῦ, τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδας.

Καὶ μὲ τὸ ὄπλο τῆς ἀλήθειας, διαφωτίζοντας τὸ λαό, θὰ τσακίσει τοὺς ἐχτροὺς του, ποὺ εἶνε οἱ ἐχτροὶ τοῦ λαοῦ.

Ἔτσι καὶ σὲ τοῦτο τὸ φυλλάδιο διερευνώντας ἓνα ἓνα ὅλα τὰ ζωτικὰ προβλήματα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ θὰ ποῦμε εἰλικρινά, τίμια, παλληκαρίσια, ὅπως πάντα, τοὺς σκοπούς μας. Καὶ ὁ λαὸς θὰ κρίνει καὶ ὁ λαὸς θὰ κατανοήσει καὶ ὁ λαὸς θὰ συντρίψει μαζί μας τὴν πολυκέφαλη ἀντίδραση καὶ θὰ γίνεи τελειωτικὰ ὁ μόνος κυρίαρχος τῆς χώρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Πέντε είνε τὰ κεντρικά προβλήματα τοῦ σημερινοῦ ἑλληνισμοῦ, πού γύρω ἀπ' αὐτὰ συγκεντρώνονται ὅλα τὰ ζωτικὰ αἰτήματα, πού θὰ καθορίσουν τή μελλοντική εξέλιξη τοῦ λαοῦ μας: α) Τὸ ἐθνικὸ β) τὸ πολιτειακὸ γ) τὸ οἰκονομικὸ δ) τὸ κοινωνικὸ καὶ ε) τὸ πνευματικὸ. Καὶ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ πρῶτο.

Αἰῶνες τώρα ἀγωνίζεται τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸ γιὰ νὰ καταχτήσῃ τὴ λευτεριά του καὶ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν ἐθνικὴ του ἀποκατάσταση. Τὴν ἴδια ὅμως ἐτούτη φράση θὰ τὴν ἀκούσῃ κανεὶς νὰ λέγεται καὶ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν κάθε λογῆς ἐθνικιστῶν, τῶν μεγαλοϊδεατῶν καὶ τῶν ἐθνοκάπηλων. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νὰ συνεννοηθοῦμε καλὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή-ἀρχὴ ἀπάνω στὶς ἔννοιες, πού μεταχειριζόμαστε.

Ἡ λέξη ἔθνος εἶνε πολὺ παλιά, τὴ βρίσκουμε καὶ στὸν Ὅμηρο ἀκόμη. Ἡ ἔννοια ὅμως πού ἐκφράζει, ὅπως κάθε ἔννοια, πού ἀποδίνει ἓνα ζωντανὸ περιεχόμενο, ἀλλάζει κάθε φορὰ σύμφωνα μὲ τὴν πραγματικότητα, πού κι αὐτὴ ἀλλάζει. Γι' αὐτὸ δὲν ἔχει τὸ ἴδιο νόημα ἡ λέξη «ἔθνος» ὅταν προφέρεται ἀπὸ ἓναν ἀστὸ ἐθνικιστὴ καὶ ὅταν προφέρεται ἀπὸ ἓναν κομμουνιστὴ. Μέσα στὴν ἀστική ἔννοια «ἔθνος» περιέχεται ἡ κεφαλαιοκρατικὴ οἰκονομία καὶ ἡ ταξικὴ διάρθρωση τῆς κοινωνίας, πού προϋποθέτει μιὰ τάξη κυρίαρχη, τὴν πλουτοκρατία, πού ἐκμεταλλεύεται ὅλες τὶς ἄλλες κοινωνικὲς τάξεις, τοὺς ἐργάτες τοὺς ἀγρότες, τοὺς μικροαστοὺς καὶ ἔχει ἀκόμη τὴν ἀκαταμάχητη ροπὴ νὰ ἐκμεταλλευτεῖ καὶ ἄλλες ἐθνότητες, μὲ ἀμεση ὑποδούλωση ἢ μὲ οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευση. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔννοια τῆς «λευτεριάς» στὸ στόμα ἑνὸς ἀστοῦ ἐθνικιστῆ ἔχει ἐντελῶς διαφορετικὴ σημασία παρὰ στὸ στόμα ἑνὸς κομμουνιστῆ. Ἡ ἀστική ἔννοια τῆς λευτεριάς ἐξυπονοεῖ τὴ λευτεριά γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευση καὶ ὑποταγὴ τῶν ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ μικροαστῶν καὶ τὴ λευτεριά γιὰ ὑποδούλωση καὶ ἐκμετάλλευση ξένων λαῶν. Εἶνε λευτεριά γιὰ τοὺς ἀστοὺς κεφαλαιοκράτες καὶ σκλαβιά γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ὁμοεθνεῖς ἢ ἄλλοεθνεῖς, πού ζοῦνε μέσα στὴν περιοχὴ τοῦ κράτους ἢ μποροῦν νὰ πέσουνε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροή του.

Ἀντίθετα μ' αὐτά, ἡ ἔννοια «ἔθνος», ὅταν προφέρεται ἀπὸ ἓνα σοσιαλιστὴ, προϋποθέτει τὴν κατάργηση τῆς οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου

ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ λαοῦ ἀπὸ λαοῦ, ἄρα τὴν κατάργηση καὶ τῆς ἐσωτερικῆς σκλαβιάς τῶν ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ μικροαστῶν στὴν ἐκμεταλλευτικὴ πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία. Ἡ σοσιαλιστικὴ ἔννοια «ἔθνος» προϋποθέτει ἰσοτιμία οἰκονομική, πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ ἔθνος, ἰσοτιμία ἐθνικὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ποὺ περιέχονται μέσα στὰ σύνορα τοῦ κράτους καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν συναμεταξύ τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ ἔννοια τῆς λευτεριάς, ὁλότελα διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἀστική, δὲ σημαίνει μόνον πλέρια ἀνεξαρτησία ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴ ὑποδούλωση σὲ ἄλλο κράτος, παρὰ καὶ πλέρια ἰσοτιμία ὅλων τῶν πολιτῶν, κατάργηση τῆς ταξικῆς κυριαρχίας, καὶ αὐτοδιάθεση καὶ αὐτοδιοίκηση τοῦ λαοῦ.

Τὸ ἴδιο ἀλλάζει καὶ τὸ νόημα τῆς λέξης «ἐθνικὴ ἐνότητα» στὸ στόμα τῶν ἀστῶν ἐθνικιστῶν. Ὅταν οἱ ἀστοὶ κεφαλαιοκράτες μιλάνε γιὰ «ἐθνικὴ ἐνότητα» τοῦτο σημαίνει: ὅλοι ἐνωμένοι νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς κεφαλαιοκρατίας. Ὅταν μιλάνε γιὰ ἐθνικὴν ἐνότητα οἱ σοσιαλιστὲς καὶ οἱ κομμουνιστὲς τοῦτο σημαίνει: ὅλοι ἐνωμένοι γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος τοῦ λαοῦ.

Ἄπ' αὐτὰ βγαίνει πολὺ καθαρά, πῶς ὅταν ἐμεῖς μιλάμε γιὰ ὁλοκληρῶση τῆς ἐθνικῆς ἀποκατάστασης τοῦτο δὲν ἔχει τὸ νόημα νὰ καταχτήσουμε χῶρες ποὺ σήμερα κατοικοῦνται ἀπὸ ξένους λαούς, παρὰ σημαίνει νὰ λευτερωθοῦν τὰ μέρη, ποὺ σύμφωνα μὲ τὴν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν, ἀνήκουν στὸ ἑλληνικὸ ἔθνος.

Ἄπὸ τὶς διαπιστώσεις αὐτὲς ξεσκίζεται καὶ κατακουρελιάζεται ὅλο τὸ συκοφαντικὸ πλέγμα, ποὺ οἱ ἀστοὶ κεφαλαιοκράτες, γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἐκμεταλλευτικὴ κυριαρχία τους, ἐπὶ χρόνια τόρα ὑφαίνουν γιὰ νὰ σκεπάσουν τὰ μάτια τοῦ λαοῦ, γιὰ νὰ μὴν ἰδεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τοὺς ἀνατρέψει. «Οἱ κομμουνιστὲς εἶνε ἀπάτριδες, λένε, καταργοῦνε τὰ σύνορα, θέλουν νὰ μᾶς παραδώσουν στοὺς βουλγάρους, εἶνε διεθνιστὲς, εἶνε ἐχτροὶ τῆς πατρίδας». Αὐτὰ φωνάζουν σὲ χίλιους τόνους, μὲ χίλιους τρόπους, μὲ ἄπειρες ψευτιές, μὲ πλαστογραφίες, μὲ ψεύτικα κείμενα, μὲ ἄτιμες κατηγορίες, ποὺ τὶς συνεχίζουν καὶ τόρα ἀκόμη, ὅταν ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα ἤρθε καὶ ἀναποδογύρισε ὅλη τὴ συκοφαντικὴ ἐπιχειρηματολογία τους. Ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα ἔδειξε, πῶς ἡ πρώτη σοσιαλιστικὴ χώρα τοῦ κόσμου, ἡ Ἑνωσὴ τῶν σοσιαλιστικῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν, καθοδηγημένη πέρα γιὰ πέρα ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν μπολσεβίκων καὶ ἀπὸ τὴ θεωρία τῶν Μάρξ-Ἐνγκελς—Λένιν—Στάλιν, ἀν καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἑκατὸν ἐξήντα καὶ πάνω ἐθνότητες, τὴ στιγμὴ, ποὺ ὁ βάρβαρος ἐπιδρομέας τῆς ἐπετέθηκε, παρουσίασε, μπροστὰ στὰ ἑκθαμβὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου, μιὰν ἀτσαλένια ἐθνικὴν ἐνότητα, ἕνα πνεῦμα πατριωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς ὁλότητος πρωτόφαντο, μιὰν ὁλόψυχη συμμετοχὴ ὅλου τοῦ λαοῦ (ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ) σὲ ὀργανωμένη, πειθαρχημένη θαυματουργὴ συνεργασία γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς πατρικῆς γῆς.

για τὴν υπεράσπιση τῶν σοσιαλιστικῶν θεσμῶν, για τὴν υπεράσπιση τοῦ υπέρτατου ἀγαθοῦ, ποὺ κατάχτησαν μετὰ τὴν ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση, τῆς πραγματικῆς λευτεριάς. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ κατάργηση τῶν συνόρων, ἡ κατάργηση τῆς πατρίδας, ποὺ εἶνε τάχα δόγμα τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅπως ἔλεγαν τυκοφαντικὰ οἱ κεφαλαιοκράτες καὶ οἱ μισθοφόροι κοντυλοφόροι τους;

Καὶ ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα ἔδειξε ἀκόμη πῶς, ὅταν ἡ ἐλληνικὴ πατρίδα ἐκιντύνεψε ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴ τοῦ βάρβαρου ἰταλικοῦ φασισμού, πρῶτοι οἱ κομμουνιστὲς τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὰ μπουντρούμια, ἀπὸ τὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἐξορίες, ὅπου τοὺς κρατοῦσε κλεισμένους καὶ τοὺς θανάτωνε ἡ βασιλομεταξικὴ δικτατορία, διακήρυξαν, μετὰ τὸ στόμα τοῦ ἀρχηγοῦ τους Ν. Ζαχαριάδη, πῶς ὁ ἀγῶνας εἶναι ἐθνικοαπελευθερωτικὸς, πῶς παραμερίζουν ὅλες τὶς διαφορὰς ποὺ τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τὴν ἀτιμὴ δικτατορία, πῶς παραβλέπουν ὅλους τοὺς διωγμοὺς καὶ δέχονται νὰ ὑποστηρίξουν καὶ αὐτὸν τὸ Μεταξᾶ, για νὰ ὀδηγηθεῖ ἐνωμένο τὸ ἔθνος στὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ξένου ἐπιδρομέα. Καὶ ποὶ ἦταν ἡ ἀπάντηση τῶν ἐθνικιστῶν ὑπερπατριωτῶν καὶ τῶν βασιλομεταξάδων ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν ὑπέροχη πατριωτικὴ χειρονομία ποὺ ξεπερνᾷ καὶ τὴν περίλαμπρη ἱστορικὴ χειρονομία τοῦ Ἀριστείδου πρὸς τὸ Θεμιστοκλῆ τὴν παραμονὴ τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμῖνας; Ἡ ἀπάντηση ἦταν νὰ κρατήσουν ὅλους τοὺς κομμουνιστὲς στὶς ἐξορίες καὶ νὰ τοὺς παραδώσουν μαζὶ μετὰ τὸν ἀρχηγὸ τους Ζαχαριάδη στοὺς ξένους κατακτητὲς, μὲν ἡ προδοσία τῶν ὑπερπατριωτῶν τοὺς ἀνοιξε τὶς πύλες τῆς Ἑλλάδας!

Καὶ ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα ἔδειξε ἀκόμη πῶς ἀπὸ τὴ στιγμὴ, ποὺ ἔπεσεν ἡ χώρα μας κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ φριχτὴ σκλαβιά, ποὺ γνώρισεν ὡς τότε, πρῶτοι οἱ κομμουνιστὲς ὕψωσαν τὴ σημαία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα καὶ μετὰ τὸ ὄπλο στὸ χέρι, ἀπὸ τὰ ἀλβανικὰ σύνορα ὡς τὸ Τάλναρο καὶ ἀπὸ τὸν Ἑβρο ποταμὸ ὡς τὴν Ἡπειρο, μάχονται για τὴ λευτεριά, για τὴν ἀνεξαρτησία, για τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἐλληνικῆς γῆς καὶ για τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐθνικῆς ἀποκατάστασης καὶ για τὴν ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ, τὴ στιγμὴ, ποὺ ὑπερπατριῶτες σπαθοφόροι στὴν ὑπηρεσία τῶν κατακτητῶν, ἐξοπλισμένοι μετὰ γερμανικὰ ὄπλα, μετὰ τὰ σώματα καὶ τὰ τάγματα τῆς ἀσφάλειας, βοηθᾶν ὀλόψυχα τὸν κατακτητὴ νὰ συντρίψει τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, νὰ ἐξοντώσει τὸ λαὸ, νὰ κρατήσει στὴ σκλαβιά τὴ γῆ τὴν ἐλληνικὴ. Ποιοὶ λοιπὸν εἶνε οἱ ἀπάτριδες; Ποιοὶ εἶνε οἱ ἐθνοπροδότες;

Μὰ τὸ φαινόμενο χρειάζεται τὴν ἐξήγησή του. Καὶ ἡ ἐξήγησή του εἶνε πλέρια δοσμένη ἀπὸ τὸ ξεκαθάρισμα τῶν ἐννοιῶν «ἔθνος», «πατρίδα», «λευτεριά», «ἐθνικὴ ἐνότητα» καὶ «ἐθνικὴ ἀποκατάσταση», ποὺ δώσαμε παραπάνω.

Γιατὶ ἡ «ἐθνικὴ λευτεριά», ἡ «ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία», ἡ «ἐθνικὴ ἀκεραιότητα», ἡ «ἐθνικὴ ἀποκατάσταση», μετὰ τὸ νόημα ποὺ τῆς δίνουν οἱ κομμουνιστὲς, εἶνε ἡ ἀπαράιτητη προϋπόθεση για τὴ δημιουργία σοσια-

λιστικής κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και λαού από λαό. Πώς μπορεί να νοηθεί κατάργηση της οικονομικής εκμετάλλευσης, ισοτιμία οικονομική, πολιτική, κοινωνική και πνευματική κάτω από γενική κυριαρχία, που ο κύριος σκοπός της είναι ίσα-ίσα ή εκμετάλλευση, ή απορρόφηση του ιδρώτα του εργαζόμενου λαού;

Νά γιατί οι κομμουνιστές είναι οι πιο φανατικοί, οι πιο σκληροί, οι πιο επίμονοι, οι πιο ακαταγώνιστοι πρόμαχοι της εθνικής λευτεριάς, της ανεξαρτησίας, της ακεραιότητας και της αυτοδιάθεσης. Γιατί αυτοί είναι οι πρωταγωνιστές για την κατάργηση κάθε εκμετάλλευσης. Και η φοβερότερη μορφή της εκμετάλλευσης είναι η ξενική κατάκτηση.

Δεν υπάρχει λοιπόν κανένα μυστήριο, καμιά πλεχτάνη, καμιά απόκρυψη σκοπών, κανένας «δόλος» στην πατριωτική στάση των κομμουνιστών. Οι κομμουνιστές ίσα-ίσα γιατί είναι οι απόλυτοι πρόμαχοι της εθνικής ανεξαρτησίας, είναι απόλυτα έχτροι της γενικής σκλαβιάς, όπως είναι και οι απόλυτοι πρόμαχοι της εσωτερικής λευτεριάς του εργαζόμενου λαού.

Από τη βασική αυτήν αρχή πηγάζει και όλη η στάση των κομμουνιστών απέναντι στο εθνικό πρόβλημα.

Το ΚΚΕ αγωνίζεται για να δώσει την όριστική λύση του στο εθνικό πρόβλημα των ελλήνων. Ο ελληνικός λαός έχυσε ήρωικά και πρόθυμα πάντα το αίμα του για να πετύχει την εθνική του ανεξαρτησία και την ολοκλήρωση της εθνικής του αποκατάστασης με βάση την αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Μά πάντα στο τέλος προδόθηκε και παραπλανήθηκε από τους κοτζαμπάσηδες, τους τσιφλικάδες, την κεφαλαιοκρατική ολιγαρχία, που έθετεν απάνω απ' όλα τη δική της κυριαρχία και τα δικά της ταξικά συμφέροντα. Η ιστορία της μεγάλης Έπανάστασης του 1821 και η ιστορία όλων των πολέμων, από τότε ως σήμερα, αποδείχνει περίτρανα από τη μια μεριά την αγωνιστική διάθεση και την αυτοθυσία του λαού και από την άλλη μεριά τις αδιάκοπες προδοσίες, απέναντι στο λαό, της εκμεταλλευτικής του ολιγαρχίας, μ' επικεφαλής τις ξένες δυναστείες και προπάντων την επικατάρατη δυναστεία των Γλύξμπουργκ. Με το παραπλανητικό και ανεδαφικό ιδανικό της μεγάλης ιδέας, που επρόκειτο τάχα ν' αναστήσει τη βυζαντινή αυτοκρατορία, έξω από κάθε αντιστοιχία με τη σημερινή πραγματικότητα και την εθνολογική σύσταση των χωρών, όπου απλωνόταν κάποτε αυτό το φεουδαρχικό μεσαιωνικό κράτος και έξω από κάθε δυναμικότητα και οργανωτική ικανότητα του ελληνικού κράτους των αστοτσιφλικάδων, αποσκέπαζε την εξάρτηση του κράτους αυτού από ξένους ιμπεριαλισμούς, το μισοαποικιακό χαρακτήρα της χώρας, την παρεμπόδιση και την άτροφια της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου μας, τον παρασιτικό χαρακτήρα της οικονομίας, την ύλική και πνευματική εξαθλίωση του λαού, παράσερνε το λαό άνοργάνωτο στρατιωτικά, σε τυχοδιωχτικούς πολέμους, έδινεν

ιμπεριαλιστικό και καταχτητικό χαρακτήρα στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες του λαού, τόν έφερε ακόμη και στην Ούκρανία, για να καταπνίξει και ο ελληνικός λαός, ο μισθοφόρος των ξένων ιμπεριαλιστών, την 'Οχτωβριανή Έπανάσταση (!), τόν οδήγησε στη μικρασιατική καταστροφή και, τέλος, τόν έφερε στην υποδούλωση με την καθεστωτική διεξαγωγή του πολέμου ενάντια στον Ιταλικό φασισμό και την άνοιχτη προδοσία του μαχόμενου λαού από τη βασιλομεταξική διχτατορία.

Το ΚΚΕ που ιδρύθηκε άπάνω στη στιγμή που τελείωνε ο πρώτος ευρωπαϊκός πόλεμος και η Ελλάδα έμπαινε στην τυχοδιωχτική περιπέτεια της μικρασιατικής εκστρατείας και σαν μισθοφόρος των ξένων ιμπεριαλιστών έστειλε τόν ελληνικό στρατό στην Ούκρανία, αγωνίστηκε από την πρώτη στιγμή για να διαφωτίσει το λαό για τόν άντεθνικό και αντιλαϊκό χαρακτήρα των πολέμων αυτών και για αυτό το κήρυξαν προδοτικό και το καταδίδωξαν.

Το ΚΚΕ αγωνίστηκε ενάντια στις ασυνάρτητες πολεμικές φαμφαρונάδες του διχτάτορα Πάγκαλου και για αυτό ο Πάγκαλος ζήτησε να το αποκεφαλίσει και γέμισε τις φυλακές και τις εξορίες με τους όπαδούς του.

Το Κ.Κ.Ε., προβλέποντας την καταχτητική επίθεση του φασισμού ενάντια στην Ελλάδα, αγωνίστηκε τόν καιρό της βασιλομεταξικής διχτατορίας να συγκεντρώσει όλο το λαό για την ανατροπή της διχτατορίας και για να σφυρηλατήσει την εθνική ενότητα για την πάλη ενάντια στον ξένο φασισμό.

«Μα το προδοτικό κήρυγμά σας για ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη, πώς θα το δικαιολογήσετε;», θα μάς ρωτήσουν οι αντιδραστικοί.

Προδοτικό κήρυγμα δεν υπήρξε ποτέ, απαντούμε έμεις. Γιατί δεν μπορεί να ονομαστεί προδοσία μια πολιτική γραμμή, που διακηρύσσεται φανερά στο λαό και μπαίνει κάτω από την ψήφο του. Το σύνθημα «ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη», στηριγμένο άπάνω στην αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών, δεν ήταν ειδικά ελληνικό, παρά γενικότερο βαλκανικό και δημιουργήθηκε κάτω από προϋποθέσεις, που έπαψαν να υπάρχουν για την ελληνική Μακεδονία και Θράκη από τη στιγμή, που η ανταλλαγή των πληθυσμών έδημιούργησε νέα εθνολογική σύνθεση του πληθυσμού στις χώρες αυτές. Γι αυτό με το ίδιο θάρρος και με την ίδια ειλικρίνεια, που το έθεσε το ΚΚΕ το άλλαξε όταν άλλαξαν οι αντικειμενικές συνθήκες.

Νά τι λέει άπάνω σ' αυτό η απόφαση του βου συνεδρίου του κόμματος, το Δεκέμβρη του 1935:

«Το Κόμμα μας στη θέση του συνθήματος: «ένιαία και ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη», έβαλε το σύνθημα «πλήρια ισοτιμία στις μειονότητες». Η αλλαγή αυτή του συνθήματος σχετικά με τις εθνικές μειονότητες της χώρας μας, δεν σημαίνει άρνηση της μαρξιστικής-λενινιστικής άρ-

χῆς τῆς αὐτοδιάθεσης τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων. Τὴν ἀντικατάσταση τοῦ παλίου συνθήματος «ἐνιαία καὶ ἀνεξάρτητη Μακεδονία καὶ Θράκη» ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ ἴδια ἀλλαγὴ τῆς ἐθνολογικῆς σύνθεσης στὸ ἐλληνικὸ κομμάτι τῆς Μακεδονίας, σὲ στενὴ σύνδεση μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῶν συνθηκῶν μέσα στὶς ὁποῖες ἀναπτύσσεται σήμερα τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα γενικὰ στὰ Βαλκάνια καὶ εἰδικότερα στὴ χώρα μας μὲ βασικὸ καθῆκον τὴν ἀντιφασιστικὴ καὶ ἀντιπολεμικὴ πάλη».

Καὶ μολονότι ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος στὸ μακεδονικὸ ζήτημα ἀνακοινώθηκε καὶ στὸν τύπο καὶ μέσα στὴ Βουλὴ τοῦ 1936, ἡ πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία ὄχι μόνον χρησιμοποίησε δημαγωγικὰ τὴ συκοφαντία, πῶς οἱ Ἕλληνες κομμουνιστὲς θέλουν νὰ παραδώσουν τὴ Μακεδονία καὶ Θράκη στοὺς βουλγάρους, γιὰ νὰ ἐπιβάλλει στὸ λαὸ τὴν αἰσχρὴ βασιλομεταξικὴ διχτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου, παρὰ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴ μεταχειρίζεται καὶ σήμερα ἀκόμη ὅπου στὴ βουλγαροκρατημένη Μακεδονία καὶ Θράκη μόνον οἱ κομμουνιστὲς μάχονται μὲ τὸ ὄπλο στὸ χέρι ἐνάντια στοὺς βουλγάρους. Καὶ σήμερα ἀκόμη, ὅπου τὸ ΚΚΕ θέτει γιὰ πρωταρχικὸ σκοπὸ τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τὴν ὑποκατάσταση τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς ἐλληνικῆς γῆς καὶ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, πάνω στὴ βάση τῆς ἀρχῆς γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν. Καὶ γιὰ ν' ἀποδείξουνε τὴ συκοφαντία τους προβαίνουνε σὲ πλαστογραφίες δῆθεν κομμουνιστικῶν προκηρύξεων καὶ δῆθεν διαταγῶν τῶν βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, χαλκεύουνε ἀδιάκοπες σειρὲς ἀπὸ ψέματα, πῶς τάχα συνεργάζονται οἱ κομμουνιστὲς μὲ τοὺς βουλγάρους ἐθνικιστὲς ἢ μὲ τοὺς κομμουνιστὲς ἐπάνω στὴ βάση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Μακεδονίας, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἀνεξαρτησίας τῆς ἐλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ποὺ εἶνε ἐπαρχίαι ἐλληνικὲς καὶ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους ἀγωνίζεται μὲ τὸ ὄπλο στὸ χέρι τὸ ΚΚΕ.

Εἶνε λοιπὸν ἄτιμο ψέμα, πῶς τὸ ΚΚΕ δέχεται καὶ συζήτηση καὶ γιὰ τὴν ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ὅπως εἶνε ἄτιμο ψέμα, πῶς τάχα οἱ Ἕλληνες κομμουνιστὲς μὲ τὸ σύνθημα «οἱ ἀδελφοί μας βούλγαροι» θέλουν νὰ δώσουν συχωροχάρτι στοὺς βάρβαρους ἐπιδρομεῖς, ποὺ ἀφανίζουν ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θράκη, ἐνῶ ἀπεναντίας οἱ κομμουνιστὲς ζητοῦν καὶ θὰ ζητήσουν καὶ θὰ πραγματοποιήσουν τὴν παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν βουλγάρων ἐγκληματιῶν τοῦ πολέμου καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀποζημίωση τῶν πληθυσμῶν γιὰ ὅλες τὶς ζημιές, ποὺ ἔπαθαν ἀπὸ τοὺς βουλγάρους.

Ἐσχοῦν ὅμως οἱ αἰσχροὶ συκοφάντες τοῦ ΚΚΕ πῶς ἂν εἶνε κάποιος ποὺ πραγματικὰ καὶ ἀποφάσισε νὰ παραδώσει καὶ παράδωκε τὴν Ἄν. Μακεδονία καὶ τὴ Δ. Θράκη στοὺς βουλγάρους εἶνε ἡ ἴδια ἡ πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία μὲ τὰ κόμματά της. Στὰ 1915 ὁ Βενιζέλος ὑποστήριξε ἐντονα